

Նա 240
891.71 Կ
Կ-24

ԻՆՁ ԼԱՎ ՈԳՆԵՑԻՆ

Սաթիկն ու Մանիկը շատ աշխատասեր էյին. տան բան անելիս, մայրիկին ոգնում էյին:

Մի անգամ մայրիկն ուրիշ տեղ գնաց. նա շտապով գնալիս հաց ու կարտոֆիլ տվեց յերեխաներին, պատվիրեց՝ վոր տանից չհեռանան, մինչև ինքը կգա:

Սաթիկը յոթ տարեկան էր, Մանիկը՝ վեց: Յերբ մե՜նակ մնացին, Սաթիկն ասաց.

— Գիտե՞ս ինչ, Մանիկ.—պարապ ինչի մնանք, արի՛ տունը հավաքենք, մաքրենք, կերակուր յեփենք, վոր մայրիկը գա, ամեն բան պատրաստ լինի—հա...

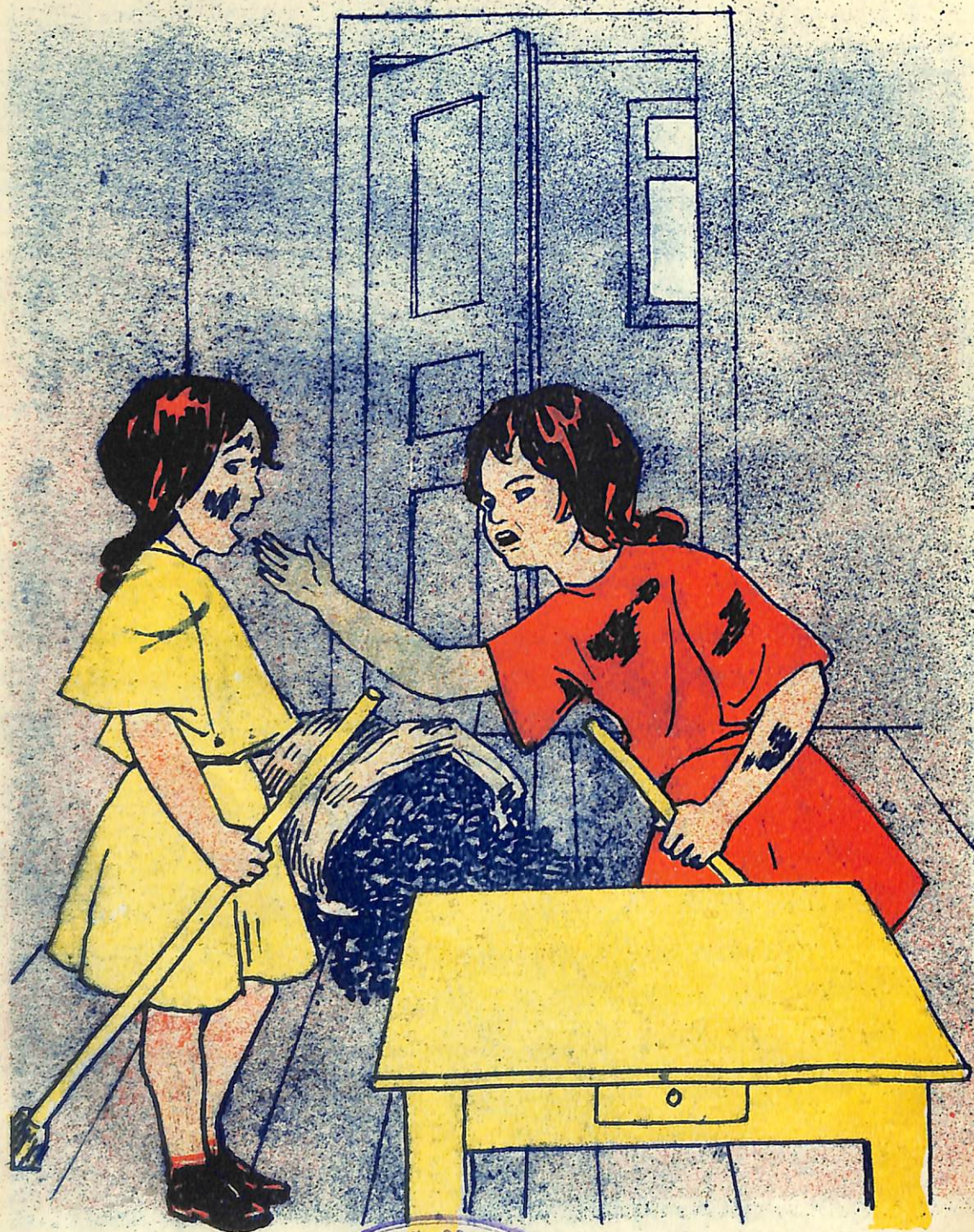
Մանիկն ուրախությունից թռչկոտեց ու ճչաց —հա, հա, անենք, անենք: Վերցրեց մեծ կոթով ավելը, բայց անզգուշությամբ դիպավ դարակին դրած կճուճին. կճուճն ընկավ ու փշրվեց:

— Վճճ, ի՞նչ պետք է անենք:

— Վոչինչ, շուտ հավաքի՛ տար՝ դուրս ածա,—ասաց մեծ քույրը, ինքն էլ պղինձը գցեց պոռնկը ծոեց:

— Բան չկա, բան չկա, Սաթիկ ջան, խմոր կկպցնենք, կկոծկենք,—նրան մխիթարեց Մանիկը:

Եղ էլ պրծան, ուղեցին հատակը լվանալ, ջուրը թափեցին, ածուխը շուռ տվին, իրենք էլ շաղախվեցին:

56951-66

Եղ ի՞նչ է, անշի,—ասաց Սաթիկը,—թշիղ ածուխ
ես քսել:

— Բա դու եղ ի՞նչ հալի յես, քիթդ ու ճակատդ սե-
փացրել ես,—ծիծաղեց Մանիկը:

— Վաչինչ, հետո կլվացվենք, արի՛ դեռ գործ անենք:

— Գիտե՞ս ինչ, Սաթիկ, իրիկունը մայրիկը լվացք ա-
րավ, դեռ տաշտակումն է, արի մղենք, տանենք դուրս թո-
կի վրա փռենք: Ի՞նչ լավ կլինի է՛, մայրիկը կգա, կտեսնի
լվացքը չորացած:

— Դե, արի:

Սկսեցին յերկուսով շորերը մզել, իրենց բոլոր շորերն
ու հատակը թաց արին ու տարան փռեցին: Հենց վոր
բոլոր շորերը փռեցին, մին ել—«չլլումփ»—թուկը կարվեց
ու շորերը թափվեցին հողի մեջ:

— Վա՛յ, վա՛յ, ես ի՞նչ ելավ,—ճչացին յերեխաները:

Դե, Սաթիկ, ի՞նչ ես կանգնել, արի տանենք նորից լը-
վանանք,—ասաց Մանիկը, աչքերը լայն բանալով:

— Ձե, չե, Մանիկ ջան—կերակուրը մնաց, դու շորե-
րը հավաքիր, տաշտակն ածա, թող մնա մինչև մայրիկի
գալը, յես գնամ, վառարանը վառեմ, վոր կերակուր յե-
փենք:

Մանիկն սկսեց շորերը հավաքել, իսկ Սաթիկը գնաց
վառարանը վառեց, մայրիկի պառաժառանգ թանը դրեց վը-
րան, բայց վառարանը չեր վառվում, ծուխ եր անում:

Խեղճ Սաթիկը ծխումը կուրացավ. Մանիկն ել վրա
հասավ, նա ել սկսեց արցունք թափել ծխից. փչեցին, փը-
չեցին, բայց չեր վառվում: Հանկարծ գլխի ընկան, վոր ծը-

խի խողովակը փակ ե. բաց արին ու վառարանը վառվեց,
ծուխը քաշվեց:

Սաթիկը գնաց՝ հավերին ջուր տա. Մանիկը հիշեց, փոր
մայրիկը կերակուր յեփելիս, աղ ե գցում. վերցրեց մի
մեծ բուռ աղ գցեց ու խառնեց:

Սաթիկը ներս մտավ ու ուզեց համը տեսնել:

Վա՛, ես ի՞նչ ե. եսքան ել աղի՛:

— Ախար նոր աղ գցեցի՛:

— Բա յես ել եյի գցել—ես ի՞նչ ես արել:

— Լավ, լավ, փոշինչ, սպասը մենք կուտենք, արի մայ-
րիկի համար սամավար գցենք:

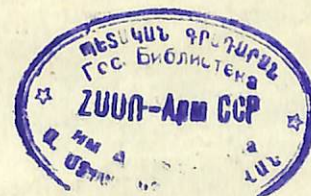
— Հա՛, հա՛, մայրիկը թեյ շատ ե սիրում, արի սամա-
վար գցենք:

Սամավարը մոտեցրին վառարանին, ու կիսավառ փայ-
տերն ունելիքով լցրին մեջը: Կրակն իսկույն բռնկվեց:

Հենց այդ ժամանակ ներս մտավ մայրիկը, իսկույն
հասկացավ—ձայնից—փոր սամավարը դատարկ ե:

— Ջուր լցրել եք,—աղաղակեց նա. ձայն հանող չե-
ղավ:

Լավ եր, փոր մայրիկը ժամանակին հասավ ու ազատեց
սամավարն այրվելուց:

ՀՀ Ազգային գրադարան

NL0392336

ՆՈՐ ԼՈՒՅՍ ԵՆ ՏԵՍԵԼ

ԳԻՐԵ

1. Զ. Թումանյան—Շունն ու կատուն պատկերազարդ 50 կ.
2. Վիսալի Բիանկի,—Առաջին վոքսը. պատկերազարդ, փոխադրություն Աթ. Խնկոյան 50 կ.
3. Խնկո Ապեր,—Մեծն Հոկաեմբեր, պատկերազարդ 37 կ.
4. Խնկո Ապեր,—(Ըստ Ազնիվցեվի) Մի զավթ թեյ 60 կ.

БИБЛИОТЕКА
ИНСТИТУТА
ПОСТРОЕДИНИИ
Ленинградская Наука
СССР

